

## **СПЕЦИАЛНИ РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СРЕДСТВА И ТРАФИЧНИ ДАННИ**

### **ГОДИШЕН ДОКЛАД ЗА ДЕЙНОСТТА НА ПОДКОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ, КОЯТО ОСЪЩЕСТВЯВА ПРЕДВИДЕНИТЕ В ЧЛ. 34Б ОТ ЗСРС И ЧЛ. 261Б ОТ ЗЕС ПАРЛАМЕНТАРЕН КОНТРОЛ И НАБЛЮДЕНИЕ ЗА 2011 ГОДИНА**

#### ***1. Въведение***

Подкомисията за парламентарен контрол и наблюдение по чл. 34б от Закона за специалните разузнавателни средства (ЗСРС) и чл. 261б от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) е създадена с Решение на 41-вото Народно събрание от 22.12.2009 г. За краткост в този доклад ще бъде наричана Подкомисията.

Този доклад обхваща периода от 20.04.2011 г. до 20.04.2012 г. и отразява резултатите от работата на Подкомисията в изпълнение на възложения ѝ с разпоредбите на закона парламентарен контрол и наблюдение на процедурите по разрешаването, прилагането и използването на специалните разузнавателни средства.

През отчетния период Народното събрание отхвърли два законопроекта за изменение и допълнение на ЗСРС, внесени от представители на опозицията. Правителството, въпреки публично заявените от него намерения за реформа на структурите прилагащи специални разузнавателни средства (СРС), не предложи законопроект, който да отговори на обществените очаквания и тези на Европейската комисия за по-стриктен контрол при използването на СРС.

#### ***2. Заседания, решения и работни срещи на Подкомисията***

В рамките на отчетния период Подкомисията проведе общо 14 заседания.

Изслушани бяха 18 лица, представители на Държавна агенция „Национална сигурност“, Министерството на вътрешните работи, Софийския градски съд (СГС), Прокуратурата на Република България, както и представители на кабелните опера-

тори „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУБЕНД“, „НЕТ 1“ и „МЕГАЛАН“ в качеството им на предприятия, имащи задължения по ЗЕС, граждани и длъжностни лица.

През отчетения период Подкомисията получи почетна грамота „За модерен парламентаризъм“ от „Института за модерна политика“ в знак на признание за провеждането на активен парламентарен контрол върху използването на специалните разузнавателни средства и проследяването на интернет комуникациите от службите за сигурност, както и за принципната позиция в защита на конституционните права и свободи на гражданите.

Подкомисията своевременно разгледа всички постъпили жалби от граждани и сигнали от институции и длъжностни лица. Приети са решения за извършване на проверки за установяване основателността на постъпилите жалби и сигнали.

Подкомисията прие становище във връзка с предложенията на Софийския градски съд за въвеждане на нови практики при прилагането на ЗСПС, състоящи се в следното:

„1. Софийският градски съд с писма до Министерството на вътрешните работи и Държавна агенция „Национална сигурност“ прави предложения до тези институции да обединяват няколко „способа“ в едно искане до съда. Това предложение не съответства на закона и действащата нормативната уредба.

2. Предложението от СГС подход води до статистическо (формално) намаляване на броя на прилаганите СРС в резултат на недоверие на събраната и обработена по предлагания от СГС метод информация.

3. Поощряването на искания за максимално допустимият срок за използване на СРС противоречи с изключителността на този способ“.

Противоречи и на субсидиарността на този способ на доказване. Показателно за това е, че общият процент за използваните в съдебното производство на веществени доказателствени средства (ВДС), събрани чрез СРС за цялата страна, е 5,04 % от всички искания – 13 624 за ползване на СРС.

Актуалността на изложените в становището изводи се потвърди както от осъществена контролна дейност на Подкомисията, така и от анализа на данните, предоставени от институциите във връзка с подготовката на този доклад.

През отчетния период по искане на Прокуратурата на Република България Конституционният съд се произнесе с решение № 9/2011 г., с което ограничи правото на Народното събрание и парламентарните комисии да искат сведения и документи, които представляват следствена тайна. Това даде възможност на разследващи органи да отказват предоставянето на информация на Подкомисията, необходима за изясняване на жалби и сигнали за нарушени права на граждани при използването на специалните разузнавателни средства. Това решение на Конституционния съд сериозно затруднява контрола, упражняван от Народното събрание.

По време на извършване на проверките отделни представители на прокуратурата и МВР поставиха под съмнение правото на сътрудниците на Подкомисията да

получават информация за осъществяване на дейността си. Подкомисията счита, че тези недоразумения се дължат на явното непознаване на законодателството, което довежда до провеждане на срещи и изслушвания в заседания на Подкомисията.

### **3. Проверки по Закона за специалните разузнавателни средства**

В изпълнение на Решения, взети от Подкомисията, през отчетния период са извършени проверки в 7 областни центрове (Благоевград, Кюстендил, Перник, Враца, Видин, Монтана и София – СДВР, СГП, СРП, ОП, ОК). Проверките на регистрите, исканията, предоставените разрешения, както и съхраняването и унищожаването на придобитата чрез СРС информация обхваща окръжните съдилища, прокуратурите, областните дирекции на МВР, както и териториалните структури на ГД „БОП“, Държавна агенция „Национална сигурност“ и районните управления на полицията.

В хода на извършените проверки бяха забелязани редица пропуски и слабости, особено при мотивиране на исканията от органите, които имат право да използват специални разузнавателни средства. Констатира се порочна практика от страна на тези органи да мотивират исканията си с бланкетно посочване на законови основания, без достатъчно факти, което води до невъзможност за осъществяване на контрол от страна на съда съгласно чл. 15 от ЗСРС. Използват се бланкетни (стандартизирани) формуляри за искания до съда, като понякога не се посочва правното основание, което налага прилагането на специални разузнавателни средства.

Прави впечатление липсата на достатъчна ангажираност на отделни съдилища в процеса по даване на разрешения и упражняване на последващ контрол. За отчетния период единици са отказите на окръжните съдилища за предоставяне на разрешение за използване на СРС. Статистиката сочи, че под 1 % (0,85 %) са отказите на окръжните съдилища спрямо общият брой искания. Например в Окръжния съд – Бургас при 356 искания са налице 27 отказа, а в Окръжния съд – Варна при 515 искания отказите са само 2, като в същото време използваните ВДС в съдебното производство в Бургас са 21, а във Варна – 29. В Софийския градски съд при 6010 броя искания отказите на съда са само 2, а използваните ВДС в съдебното производство са едва 307.

Притеснителна е констатацията за трайна и засилваща се тенденция на увеличаване използване и прилагане на СРС вместо използването на основните способности на доказване в наказателния процес – разпит, експертиза, оглед, претърсване, изземване, следствен експеримент, разпознаване на лица и предмети.

Продължава тенденцията за прилагането на т.нар. „акаунт“ като техника за отвеждането на способа (подслушване), чиято правна регламентация продължава да бъде непълно уредена на законово равнище. Тази практика създава сериозни предпоставки за нарушаване на правата и свободите на гражданите, тъй като не съществува

ва процедура, предоставяща гаранции за правомерност на събраната информация, нейното съхраняване и унищожаване. От гледна точка на Подкомисията сериозно се възпрепятства възможността за упражняване на контрол.

При извършените проверки грубо нарушение на разпоредбите на ЗСПС беше констатирано в Окръжната прокуратура – Благоевград, където са преснимани и копирани веществени доказателствени средства в нарушение на закона.

Установи се неспазване на сроковете на разпоредено унищожаване на придобити чрез СПС данни и информация, като невинаги се подава обратна информация до съда, дал разрешението за прилагане на СПС.

Липсата на единни регистри в системата на съдебната власт затруднява отчетността на процедурите и контрола на дейността. Това особено ясно пролича и в предоставените данни, послужили за анализа и подготовката на този доклад.

#### **4. Проверки по Закона за електронните съобщения**

В изпълнение на решения на Подкомисията през периода са извършени проверки в 18 областни центрове на страната, от които 15 планови (Кюстендил, Перник, Видин, Монтана, Варна, Добрич, Сливен, Ямбол, Стара Загора, Бургас, Русе, Силистра, Благоевград, Хасково и Разград) и 3 тематични (Военна полиция, СДВР и структурите, прилагачи СПС в Пазарджик). Проверките на регистрите, исканията и разпорежданията по ЗЕС обхващаха районните съдилища, районните прокуратури, областните дирекции на МВР и районните управления на МВР.

В проверените съдилища се установи, че са създадени съответните регистри, в които се отразяват постъпилите искания за достъп до трафични данни и дадените от съда разрешения.

В прокуратурите, областните дирекции на МВР и районните управления на полицията се установи, че липсват специални регистри по чл. 250б, ал. 3 от ЗЕС. В края на 2011 г. е започнато експериментално изграждане на електронни регистри в няколко областни дирекции на МВР.

Съгласно ЗЕС достъп до данни по чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС, когато за конкретното престъпление е образувано досъдебно производство, т.е. данните са необходими като доказателствен материал по смисъла на НПК, „същите се предоставят на съда и на органите на досъдебното производство при условията и по реда на НПК“ (чл. 250в, ал. 4).

Безспорно, ако необходимостта от събиране на такива данни възникне в хода на съдебното следствие, провеждано от първоинстанционен или въззивен съд, той ще ги изиска пряко от съответното предприятие, предоставящо електронни съобщителни услуги, със свой акт – определение, имащо характер на разпореждане за достъп по смисъла на чл. 250д, ал. 1 от ЗЕС. Определението на съда подлежи на изпълнение по

реда на тази норма и справката ще се изпрати директно на съда, изискал предоставянето на данните.

Възможно е да се счете, че при такова препращане най-логично е да се ползва редът по чл. 159 от НПК. В този смисъл са и издаваните от Върховната касационна прокуратура (ВКП) указания с рег. № 3255/13.07.2010 г., които подчертават задължението на всички юридически лица да запазят и предадат по съответното искане предмети, книжа, компютърни информационни данни и данни за трафика, които имат значение за делото. При такова тълкуване на нормата от закона операторите на услуги и мрежи следва да извършат справка по искане на прокурор, следовател или разследващ полицай, издадено на основание чл. 159 от НПК. Електронните съобщения обаче, както и предоставяните данни за тях, са по-широко понятие дори и от т.нар. данни за трафика, дефинирани в § 1, ал. 2 на ПЗР НПК.

При уреждане на задълженията на предприятията, поддържащи такива мрежи и предоставящи услуги, в ал. 1 на чл. 250д от ЗЕС подлежащият на изпълнение акт е посочен общо като „разпореждане за достъп“, но в ал. 2 на същия член, при определяне на срока за изпращане на справката, това разпореждане е конкретизирано като такова по чл. 250в, ал. 1 от ЗЕС или по чл. 251, ал. 2 от ЗЕС. В чл. 250б, ал. 1 от ЗЕС не фигурират „органите на досъдебното производство“, поради което за тях не е нормативно задължение да водят посочения в ал. 3 от същата разпоредба специален регистър. Анализът на текста на чл. 261б поставя Парламентарната подкомисия в изключително затруднение да упражни контрол върху процедурите по достъп до данните по ЗЕС, тъй като разследващите органи нямат задължение и не водят статистика съгласно изискванията на ЗЕС.

При извършените проверки в Районната прокуратура – Кюстендил, и Районното управление на полицията в гр. Провадия районен прокурор Шейтанов и главният разследващ полицай на ОД на МВР Варна Петър Петров категорично отказват да предоставят данни на проверяващите представители на Подкомисията, оспорвайки легитимацията и правото им на проверка. Последните бяха поканени на заседание на Подкомисията, за да обяснят поведението си и да предоставят изисканите от тях данни, необходими за осъществяване на предвидения в ЗЕС контрол.

Констатираната практика обаче е различна. Наблюдава се тенденция на увеличаване на дела на исканията по реда на чл. 159 от НПК (без разрешение от съдия – около 80 % от общия брой), което поставя въпроса за ефективността на контрола от съда върху исканията за достъп до данни по чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС, когато за престъплението не е образувано досъдебно производство, т.е. данните са необходими за т.нар. „оперативни цели“.

Затруднен е контролът на събраната информация по реда на чл. 159 от НПК както по отношение на събирането ѝ, така и по отношение на начина на регистрирането ѝ и воденето на отчетност, тъй като се прилага в документацията към водените досъдебни производства. Решението на Конституционния съд също допринесе за то-

ва. Унищожаването на тази информация следва реда за унищожаване на самото досъдебно дело и сроковете за съхранение са определени в други нормативни актове, касаещи дейността на съдилищата, които срокове и процедури се различават съществено от предвидените в ЗЕС. Това обезсмисля сроковете за унищожаване, предвидени в ЗЕС. Достъпът до архивираните по горния ред дела е публичен.

Втората възможност за достъп до данните по чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС е, когато данните са необходими за т.нар. „оперативни цели“ и за престъплението не е образувано досъдебно производство. Право да искат извършване на справка в тези случаи имат органите по чл. 250б ЗЕС съобразно тяхната компетентност. В хода на проверките са установени ограничен брой случаи, при които исканията са направени от некомпетентен орган (гл. полиция) и същите са уважени от съда.

Компетентен да се произнесе по направеното искане е председателят на районния съд „по седалище на органа, който е поискал достъпа“. Установени са случаи на искан достъп до данни от районни съдилища, извън законово уредената родова подсъдност, които също са разгледани и уважени от съда.

Необходимо е тази практика да бъде поставена на преглед от законодателя и да се предприемат промени в ЗЕС, които да я ограничат или да премахнат изискването за „местна подсъдност“, като се даде възможност на всеки районен съд да разглежда искания за достъп до трафични данни и да издава разпореждания по искания на заявителите по чл. 250б от ЗЕС, независимо че нямат седалище в съответния съдебен район.

Законът въвежда задължение за водене на специални регистри за исканията, разпорежданията и справките. За съжаление законът не посочва конкретна форма или минимално съдържание на регистъра. При извършените проверки се установи разнобразна практика в структурите и органите, имащи задължение за водене на регистър по ЗЕС. Това, от своя страна, осуетява контролната и аналитичната дейност на Подкомисията, тъй като събраната информация е разнородна и понякога не се припокрива.

Необходимо е достъпът до запазени трафични данни по реда на чл. 159 от НПК да става с разрешение на наблюдаващия прокурор.

## **5. Обобщени данни за 2011 година**

### **А) Обобщени данни за разрешаването, прилаганите и използването на СРС**

#### **Данни за прилагане и използване на СРС (от 1.01.11г. до 30.12.11г.)**

1. Брой лица, спрямо които са прилагани СРС – 7881
2. Брой искания за прилагане на СРС – 13 846
3. Брой разрешения за прилагане на СРС – 13 624
4. Брой откази за прилагане на СРС – 116

5. Брой изготвени ВДС – 3557
6. Брой ВДС, използвани в съдебното производство – 747
7. Брой на исканията по чл. 18 от ЗСРС – 114
8. Брой на разрешенията по чл. 18 от ЗСРС – 67
9. Брой на исканията по чл. 12 от ЗСРС – 4481 лица
10. Брой разрешения по чл. 12 от ЗСРС – 4043
11. Брой искания и разрешения от друг съдебен район – 118

**Данни за достъп до информация по реда на ЗЕС (от 1.01.2011 г. до 30.12.2011 г.)**

1. Брой разрешения за достъп до данни по ЗЕС по реда на НПК – 58 702
2. Общ брой разрешения за достъп до данни по чл. 250б, ал.1 от ЗЕС – 15 350
3. Брой откази за достъп до данни – 639

**Б) Обобщени данни за разрешаването и осъществяването на достъп до данните по чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС.**

Броят на исканията за достъп до данни се основава на информация, съдържаща се в годишните доклади на Върховния касационен съд, Върховната касационна прокуратура, доклада на СДОТО – МВР и „ДАНС“, както и на статистика, предоставена на Подкомисията от мобилните оператори „Българска телекомуникационна компания“ АД, „Мобилтел“ ЕАД и „Космо България Мобайл“ ЕАД. Конкретните числа по едни и същи показатели, независимо че са изготвени за един и същ отчетен период, не съвпадат. Подобно разминаване в отчетените данни би могло да се обясни със строго специфичното участие на всяка от институциите в процедурите по прилагане на СРС, но, от друга страна, потвърждава направените в настоящия доклад констатации и предложения за необходимост от унифициране на системата за отчетност на процедурите.

Въпреки искането на Подкомисията информацията за предоставените данни по ЗЕС от задължените по закона субекти да бъде разделена съобразно техния вид (телефонна или интернет услуга), такава статистика не беше предоставена (с изключение на една от задължените по ЗЕС структури).

Прави впечатление, че процентът на отказаните искания е 0,8 % от общия брой на исканията за достъп до трафични данни, което е индикация за липса на контрол и формализъм от страна на съда при предоставяне на разрешение за достъп и използване на трафични данни. Липсата на контрол и формалният подход на съда може да доведе до сериозно нарушаване на основните права и свободи на гражданите.

**В) Обобщен анализ на данните**

Общият брой на исканията за използване на СРС е намалял поради намаляване на броя на подадените искания от прокуратурата и ДАНС и новосъздадената порочна практика да се обединяват няколко способа в едно искане. Наблюдава се спад с 44 % на исканията при прокуратурата и с 19 % при ДАНС.

За сметка на това при органите на МВР при броя на исканията за СРС се наблюдава сериозен ръст. През 2011 г. е отчетено увеличение от 26 % спрямо 2010 г.

Наблюдава се трайна тенденция на увеличение на прилагане на СРС по брой лица. През 2011 г. СРС са приложени спрямо 7881 български граждани. Спрямо 2010 г., през 2011 се наблюдава ръст от 30 %.

Увеличава се и прилагането на подслушването като оперативен способ с 20 % спрямо 2010 г.

Намалява броят на изготвените веществени доказателствени средства спрямо броя на контролираните лица: от 62 % през 2010 г. на 45 % през 2011 г.

Констатира се промяна в баланса между хартиените носители на информация и електронния (оптичен диск) и акаунт в полза на последните. Очевидно високата натовареност на специалните структури не дава възможност за отразяване на приложените СРС на хартиен носител. Предоставянето на електронен носител или чрез „акаунт“ крие редица рискове за нерегламентирано използване на информация и затруднява контрола.

## **6. Международно сътрудничество**

В периода 26–28 октомври 2011 г. в Берлин, Германия, се състоя Седмата конференция на Парламентарните комисии за контрол на разузнавателните служби и службите за сигурност на държавите – членки на Европейския съюз, Норвегия и Швейцария. Изказванията и дискусиите обсъдиха предизвикателства за упражняване на контрол над структурите прилагачи СРС. Обсъди се възможността и ефективността от парламентарен контрол над разузнавателните дейности и разузнавателните служби и службите за сигурност. Изразиха се и резерви от участниците, че понякога упражняването само на парламентарен контрол върху службите позволява на представители от съответните институции, които ползват СРС, да задържат и филтрират информация, да не отговарят на въпроси при упражняване на контролната дейност от парламента, както и да не сигнализират за проблеми.

На 6-та и на 7-та конференция на Парламентарните комисии за контрол и наблюдение на службите за сигурност и разузнаване на страните – членки на Европейския съюз, беше представена идеята за създаване на електронна мрежа (ENNIR) за обмен на информация от взаимен интерес между комисии на държавите членки. Инициативата за изграждането и поддържането на тази мрежа бе подета от Белгийската комисия и към настоящия момент същата вече функционира.

ENNIR се фокусира върху обмен на информация и опит между различните членове на организацията. Обменът на информация се извършва на доброволна основа. Инициативата не служи като инструмент за защита на колективните интереси и не води до съвместни изследователски проекти или обмен на оперативна или класифицирана информация. Въпреки това допринася за развитието на специалистите в област-



та чрез предоставяне на документална информация от годишни доклади, доклади за научни изследвания, законодателство, съдебна практика, най-добри практики за упражняване на контрол върху службите и други инициативи. Развива се и се насърчава експертен опит в областта, като се стимулира професионализмът на органите, които упражняват контрол и наблюдение, улесняват се сравнителноправните изследвания и служи като дискуссионен форум за комисиите с правомощия по контрол и наблюдение на службите.

Подкомисията прие решение и предприе необходимите действия за присъединяване към инициативата и осъществяване на членство в ENNIR.

## **7. Изводи по ЗСРС и ЗЕС**

Анализът на контролната дейност по ЗСРС води до извода, че използването на СРС не е „изключителен“ способ и не се използва, когато вече са изчерпани всички други способности и средства на оперативно-издирвателната дейност и разследването, а разследващите органи го използват преимуществено като конвенционален способ за събиране на информация. Причините за това са бързото навлизане на нови технологии и обстоятелството, че действащото законодателство не осигурява необходимия баланс между нуждите на обществото от защита на лични права и свободи на гражданите и борбата с престъпността. В този смисъл в ЗСРС е нужна промяна.

От друга страна, правоохранителните и правоприлагащите органи не прилагат добре възможностите за събиране на информация и доказателства за извършена престъпна дейност и не разполагат с необходимата професионална подготовка за събиране на годни доказателства с предвидените в НПК други методи и способности за предотвратяване, пресичане и разкриване на престъпна дейност, и преимуществено използват СРС като основен метод. Използването на СРС е най-лесният способ за събиране на информация и доказателства и не изисква никакви усилия и професионална подготовка от заявителите, поради което неговото прилагане се увеличава и се предпочита от заявителите.

Законът и установените практики разширяват много кръга от разследващи органи и длъжностни лица, които са оправомощени да искат използване на СРС и трафични данни. Това се налага поради силното засягане на личната сфера на правата и свободите на гражданите и поради високата цена на събираната със СРС информация, както и поради изключителната претовареност на занимаващите се с тази дейност органи.

Продължава тенденцията за прилагането на т.нар. „акаунт“ като техника за отвеждането на способа (подслушване), чиято правна регламентация продължава да е недостатъчна и неясна в закона. Тази практика създава сериозни предпоставки за нарушаване правата и свободите на гражданите, тъй като не съществува процедура, предоставяща гаранции за правомерност на събраната информация, нейното съхраня-

ване и унищожаване. Включването на събрана по този ред информация едно към едно в информационните справки практически не позволява нейното унищожаване. Така се заобикаля законът.

Няма достатъчно ефективен контрол от страна на съдебната власт. Извършената от Подкомисията контролна дейност налага извода, че постановените от окръжните съдилища откази за използване на СРС са изключение (0,85 % от всички искания) и наложените откази са само от формален характер – тогава, когато е допусната грешка или неточност във формата на искането. Необходимо е да се повиши контролната роля на съда и да се регламентира текущият и последващ контрол на съда върху събраната чрез СРС и използваната от разследващите органи информация, включително със законови промени.

Увеличеният обем от искания и предоставените от съда разрешения за използване на СРС поставя под въпрос възможността за упражняване на ефективен съдебен контрол и физическата способност на органа към МВР – СДОТО, да изпълни своевременно и в пълен обем заявените искания за използване на СРС.

Анализът по прилагането на ЗЕС след промените от месец май 2010 г. показва, че създаденият ред за получаване на трафични данни с разрешение на районен съд практически води до силно занижаване на контрола.

Съгласно последните промени в ЗЕС компетентен да се произнесе по направеното искане е председателят на районния съд „по седалище на органа, който е поискал достъпа“. Извършените от Подкомисията проверки по спазване на закона констатираят случаи на искан достъп до трафични данни от районни съдилища извън законово уредената родова подсъдност, които също са разгледани и уважени от съда.

Необходимо е тази практика да бъде преразгледана, включително, ако е необходимо да се предприемат промени в ЗЕС, които да я ограничат.

Законът въвежда задължение за съда и заявителите да водят специални регистри за исканията, разпорежданията и справките. За съжаление законът не посочва конкретна форма и минимално съдържание на регистъра. При извършените проверки се установи разнообразна практика в структурите и органите, имащи задължение за водене на регистър по ЗЕС. Това, от своя страна, прави контролната и аналитичната дейност на Подкомисията невъзможна, тъй като събраната информация е разнородна и много често не се припокрива. Необходимо е нормативно унифициране на регистрите. Регистърът следва да отразява направените от разследващите органи искания, получените разрешения за използване на трафични данни, прокурора, одобрил искането на разследващия орган, и делото, по което получените данни са приложени.

## 8. Препоръки

Необходими са законодателни промени в режима за използване на СРС, като се отчитат нереализираните препоръки в годишните доклади за 2009 г. и 2010 г., а именно:

1. Промяна в разрешителния режим, като се предвиди отделен (нов) ред за използване на СРС в случаите на национална сигурност;

2. Въвеждането на мотивиран съдебен акт при произнасяне по искане за използване на СРС;

3. Усъвършенстване на реда по съхранението и предоставянето на информацията от СРС, в посока ограничаване на броя на лицата, имащи достъп до такава информация и задължителното отразяване на материален носител на получените достъп до тази информация;

4. Унифициране на регистрите и документите;

5. Подробно законодателно регламентиране на използването на т.нар. акаунт и електронните носители;

6. Необходимо е и стесняване на кръга на органи и лица, които да имат право да бъдат заявители;

7. Искането за достъп, подадено от разследващ орган, следва да бъде одобрено от съответния наблюдаващ прокурор.

Председател на Подкомисията за парламентарен  
контрол по чл. 34б от ЗСРС и чл. 261б от ЗЕС:

Михаил Миков

Членове на Подкомисията за парламентарен  
контрол по чл. 34б от ЗСРС и чл. 261б от ЗЕС:

Веселин Методиев

Димитър Лазаров

Христо Бисеров

Явор Нотев